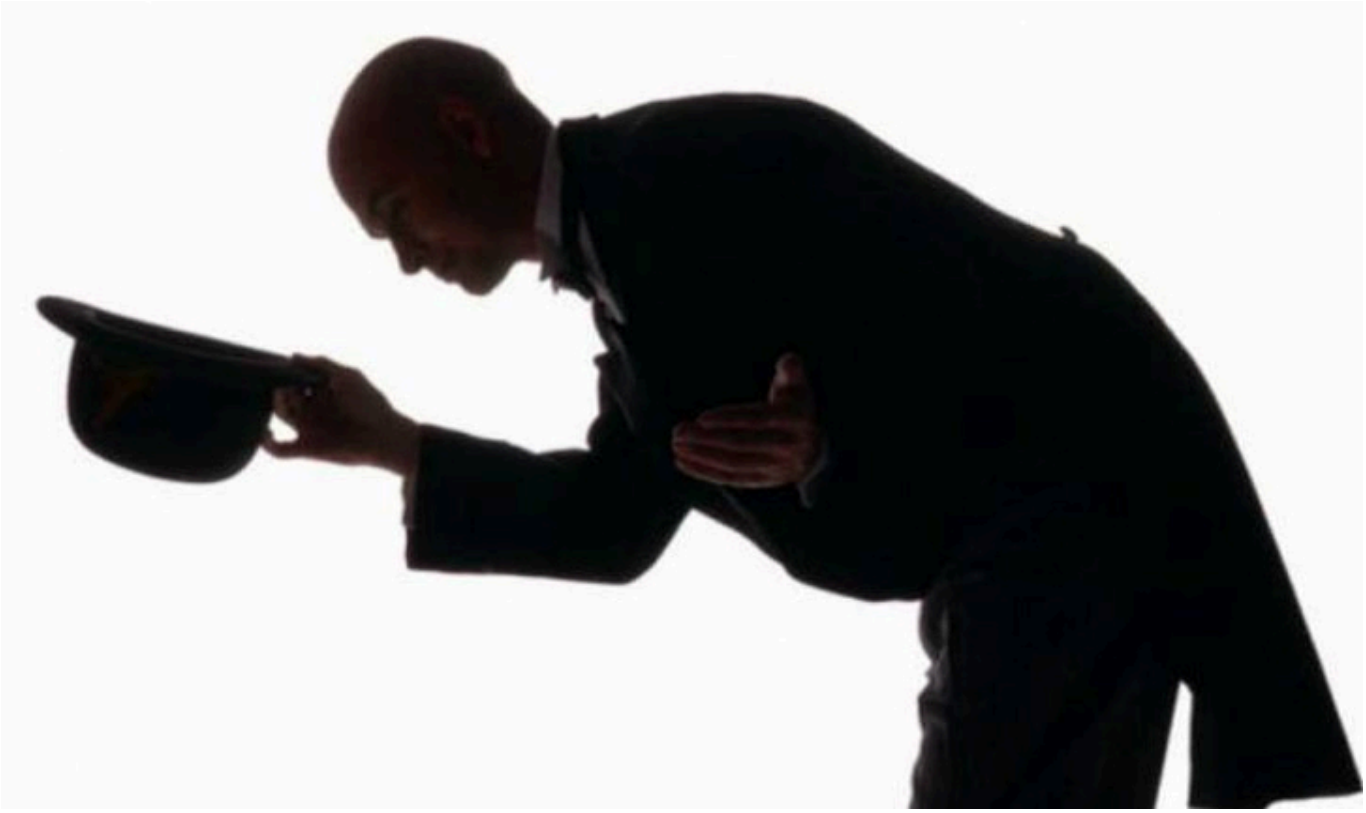
ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Δήλωση των εκπροσώπων των Παρεμβάσεων στο ΓΣ της ΑΔΕΔΥ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΔΕΝ ΑΝΑΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ, ΔΕΝ ΑΝΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ, ΔΕΝ ΞΕΠΟΥΛΙΟΥΝΤΑΙ

ΤΕΡΜΑ ΣΤΑ ΠΑΖΑΡΙΑ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΩΝ

ξεπουληθήκατε στο γιουσουρούμ
για ένα κουστούμ, για ένα κουστούμ

Πριν λίγο, και με συνοπτικές διαδικασίες, η πλειοψηφία της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ, (ΔΗΣΥΠ (ΚΙΝΑΛ), ΔΑΣ-ΠΑΜΕ, ΕΑΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) και ΔΗΜΟΣΙΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ), με μοναδική διαφωνία του εκπροσώπου των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ, Ρίζου Μιχάλη, έγραψε στα παλιότερα των υποδημάτων της, την από 19/5 απόφαση του ΓΣ (που οι ίδιες παρατάξεις ψήφισαν) η οποία προκήρυσσε

«απεργία την Πέμπτη 3 Ιουνίου ενάντια στο αντεργατικό τερατούργημα Χατζηδάκη και ταυτόχρονα έθετε την πρόταση για ανάλογη απόφαση και στα συνδικάτα του ιδιωτικού τομέα» (την επισυνάπτουμε).

Σαν έτοιμες από καιρό, οι παρατάξεις της ήττας και της κωλοτούμπας, και ενώ ο ιδιωτικός τομέας σε μεγάλο μέρος του είχε υιοθετήσει την πρόταση (ΕΚΑ, ΕΚΠ, πλήθος άλλων εργατικών κέντρων, ομοσπονδιών, πρωτοβάθμιων σωματείων πανελλαδικά είχαν επίσης προκηρύξει απεργία για τις 3 Ιούνη), και ενώ όλοι ετοιμαζόμασταν για την επιτυχία της, έκαναν στροφή 180 μοιρών. Αφορμή η απόφαση της εργοδοτικής, κυβερνητικής ΓΣΕΕ, (της ΓΣΕΕ του κοινωνικού εταιρισμού, του επίσημου συνομιλητή του ΣΕΒ, του συνεδρίου των ΜΑΤ) για μετάθεση της απεργίας στις 10 Ιούνη.

Μάλιστα ήταν τόση η σπουδή τους να προωθήσουν αυτή την αθλιότητα που έσπευσαν να στείλουν στο ΕΚΑ (αλήθεια γιατί μόνο εκεί;) την πραξικοπηματική τους απόφαση για αλλαγή ημερομηνίας πριν αυτό συνεδριάσει, χωρίς καν να περιμένουν την απόφαση του «ιδιωτικού τομέα» -για να τη χρησιμοποιήσουν τουλάχιστον ως άλλοθι.

Η απόφαση αυτή είναι ιστορική και δεν έχει να κάνει με ημερομηνίες και τα γνωστά παιχνίδια της κολοκυθιάς:

-Αλλάζει το περιεχόμενο της απεργιακής σύγκρουσης. Αντί για μετωπική αντιπαράθεση συνολικά με το νόμο που καταργεί το 8ωρο και βάζει απεργίες και συνδικάτα στο γύψο, αποφασίζουν από κοινού με τη ΓΣΕΕ να δώσουν μάχη κατά «ορισμένων επίμαχων διατάξεων του νόμου». Κι αντί για ανατροπή της εργασιακής ζούγκλας παλεύουν «για τη μη χειροτέρευση της», δηλ. την αποδέχονται αρκεί …να μπει κλιματιστικό στην κόλαση. Απόδειξη το ίδιο το ΔΤ της ΓΣΕΕ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ 31.5.21 24ΩΡΗ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ

Συνεδρίασε σήμερα η Ολομέλεια της Διοίκησης της ΓΣΕΕ και έλαβε απόφαση για την πραγματοποίηση 24ωρης Πανελλαδικής Απεργίας την Πέμπτη 10 Ιουνίου και Συγκεντρώσεις Διαμαρτυρίας στην Αθήνα αλλά και σε άλλες μεγάλες πόλεις της χώρας. Η Συνομοσπονδία εξ αρχής έχει εκφράσει την έντονη διαφωνία της σχετικά με επίμαχες διατάξεις του Εργασιακού Νομοσχεδίου, ένα νομοσχέδιο με νομοθετήματα, τα οποία εάν εφαρμοστούν θα επιφέρουν τεράστιο πλήγμα στην αγορά εργασίας, στη συλλογική αυτονομία αλλά και στην κοινωνία. Η

Συνομοσπονδία θα συνεχίσει να δίνει τη μάχη της, ώστε να μην ενταθούν οι συνθήκες εργασιακής ζούγκλας που ήδη υφίστανται οι εργαζόμενοι, οι οποίοι μετά τα βάρη των μνημονίων σηκώνουν στην πλάτη τους τώρα και τις οικονομικές επιπτώσεις της πανδημίας. Μετά την 24ωρη απεργία θα συνεδριάσει η εκτελεστική επιτροπή της ΓΣΕΕ προκειμένου να προγραμματίσει τις επόμενες δράσεις της.

-Βοηθάει τα μέγιστα την κυβέρνηση της ΝΔ που κερδίζει κι άλλο χρόνο, και διατηρεί την πρωτοβουλία των κινήσεων. Εξαρτά το σχέδιο αγώνων από το ρυθμό της κυβέρνησης και όχι των εργατικών αναγκών.

-Μετατρέπει τις απεργίες σε «κινητές εορτές», υπονομεύοντας κι άλλο την αξιοπιστία των συνδικάτων και των αποφάσεων τους.

-Απαντά στην επίθεση του κεφαλαίου, της ΕΕ και της κυβέρνησης με τυπικές κινητοποιήσεις «για να βγει η υποχρέωση» και όχι με σχέδιο πανεργατικού ξεσηκωμού, απεργιακής απειθαρχίας και αγωνιστικής κλιμάκωσης για την ανατροπή του νόμου, τον πολιτικό κλονισμό της κυβέρνησης και της αντεργατικής πολιτικής.

Συνήγοροι σε αυτή την αθλιότητα και με ιστορικές ευθύνες – απέναντι σε ένα νομοσχέδιο που ανατρέπει ιστορικές κατακτήσεις – είναι οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ. Για μια ακόμη φορά διαχωρίζονται μόνο στα λόγια και διαφοροποιούνται χωροταξικά στις πλατείες, αλλά συμπορεύονται στο αγωνιστικό σχέδιο χαμηλών πτήσεων, ήττας και υποταγής με τη ΓΣΕΕ και γενικά τις ηγεσίες του κυβερνητικού, εργοδοτικού συνδικαλισμού. Αρνείται να διατυπώσει ένα διαφορετικό σχέδιο αγώνα που θα συμβάλει σε ένα πολιτικό εργατικό κίνημα ανατροπής και όχι διαβούλευσης των όρων εξαθλίωσης και έντασης της εκμετάλλευσης των εργαζομένων. Δεν υπάρχει καμία δικαιολογία. Υπήρχε επιλογή. Μετά την απεργία στις 3 Ιούνη και στο βαθμό που η κυβέρνηση κατέθετε το νομοσχέδιο στη βουλή, το νέο απεργιακό βήμα να γίνει στις 10/6. Εκτός και οι δεσμεύσεις περί απεργιακής κλιμάκωσης ήταν τζούφιες και το ΠΑΜΕ είχε αποφασίσει από την αρχή να γίνει μια απεργία και τέλος. Το πρόβλημα είναι βαθύ. Ο κόσμος που τους ακολουθεί ας βγάλει τα συμπεράσματα του.

Το κρίσιμο ερώτημα ήταν και παραμένει αν θα υπάρξει προειδοποιητική απεργία πριν την κατάθεση του νομοσχεδίου με στόχο την αποτροπή της κατάθεσης, την όξυνση της

αντιπαράθεσης με εργοδοσία και κυβέρνηση και τη μαχητική εμφάνιση των εργαζόμενων στο προσκήνιο και όχι μια απεργία ντουφεκιά που θα μετακινείται συνεχώς με διάφορες δικαιολογίες και αφορμές για να συμπέσει τελικά με την ημέρα ψήφισης του νομοσχεδίου κι έτσι να λήξει άδοξα «η μάχη των μαχών».

Είναι φανερό ότι επιλέγεται μια τακτική διολίσθησης που μεταθέτει την απεργιακή απάντηση όλο και πιο πίσω χρονικά (το έργο έχει ξαναπαιχτεί και έχει λήξει άδοξα με την ψήφιση του νόμου Κατρούγκαλου).

Ο λόγος τώρα στις δυνάμεις της ανατροπής, τα πρωτοβάθμια σωματεία, τις επιτροπές αγώνα, τις συνελεύσεις, τους ίδιους τους εργαζόμενους. Όσο κι αν οι ηγεσίες ορισμένων παρατάξεων δεν θέλουν να τους ακούσουν.

Ο νόμος αυτός πρέπει να ανατραπεί, να μην κατατεθεί στη Βουλή ούτε να ψηφιστεί. Η αντεργατική σφοδρότητα του είναι πρωτοφανής: απογειώνει σε γιγάντιο βαθμό την εκμετάλλευση του εργαζόμενου με την παραπέρα κλοπή του εργάσιμου χρόνου, τσακίζει τα σωματεία και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες, διαλύει τις Συλλογικές συμβάσεις αφήνοντας τον εργαζόμενο απροστάτευτο απέναντι στο αφεντικό.

Σε μια εποχή που ο κοινωνικά αναγκαίος χρόνος εργασίας (το πραγματικό μέτρο του πλούτου) για την παραγωγή ενός προϊόντος μειώνεται, οι τεχνολογικές και παραγωγικές δυνατότητες τεράστιες, ο καπιταλισμός απαιτεί όλο και περισσότερα από τον εργάτη δίνοντάς του όλο και λιγότερα. Απαιτεί να γίνουμε οι σκλάβοι ενός καινούριου εργασιακού μεσαίων, στο όνομα μάλιστα τους εκσυγχρονισμού και της προόδου!

Δεν πρόκειται για ένα απλό νομοσχέδιο. Αποτελεί την επιτομή ενός ολόκληρου προγράμματος αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων της αστικής πολιτικής, μια ιστορική πρόκληση σταθεροποίησης, κερδοφορίας και ενισχυμένης ανταγωνιστικότητας των μεγαλοεπιχειρηματιών.

Στεκόμαστε μετωπικά απέναντι στο νόμο και την κυβερνητική πολιτική. Δεν μπαίνουμε σε καμιά συζήτηση και διάλογο μαζί της. Μας κήρυξαν τον πόλεμο, θα απαντήσουμε δυναμικά και εξεγερτικά! Θα είμαστε απέναντι σε κάθε πολιτική ή συνδικαλιστική δύναμη που συναινεί με αυτή την πολιτική και επιχειρεί να ωραιοποιήσει το νόμο. Τα μέτρα αυτά είναι στην φαρέτρα του κεφαλαίου και της Ε.Ε, αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της στρατηγικής τους και όχι απλά νεοσυντηρητική ιδεοληψία. Γι αυτό και οι προηγούμενες κυβερνήσεις ψήφισαν απεργοκτόνους νόμους, έβαλαν τις βάσεις για τη «διευθέτηση» δηλ. επέκταση του χρόνου

εργασίας με συνεννοήσεις εργοδοτών και ενώσεων εργαζομένων.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

-Να μην περάσει ο νόμος Χατζηδάκη στο σύνολό του.
-Μείωση του χρόνου εργασίας με αύξηση αποδοχών. Άμεσα 35ωρο 5ήμερο. Σταθερή δουλειά για όλους. Νομοθέτηση της Κυριακάτικης αργίας.
-Να ακυρωθούν οι νόμοι για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας.
-Διεύρυνση των συνδικαλιστικών ελευθεριών. Συνδικάτα ελεύθερα από κράτος, κυβερνήσεις, εργοδοσία. Κατάργηση των απεργοκτόνων νόμων.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΔΕΝ ΣΤΑΜΑΤΑΝΕ ΟΥΤΕ ΑΝΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΕΠΕΙΔΗ ΤΟ ΘΕΛΟΥΝ ΟΙ ΗΓΕΣΙΕΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΝ
ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΟΥΣ!